

ILMARIKAS

Olõ-i' mul rõõmu jo rikkas jallõ saia',
olõ-i' mul kurbust jo kulla jallõ peräst,
tii-i' ma tüllü jo tüh'ä jallõ peräst.
Oll'e mu esä jo ilma-jallõ-rikas,
kosõ mu imä jo kulla-jallõ-kojast,
sõsaral mul oll'e jo sada jallõ raha.

Ku naa' kolmõ ärä jo koolõ-jallõ-nõssi,
maahha jäie esä jo ilma-jallõ-rikkus,
imä jallõ rikkus ni kulla-jallõ-kuulsus,
sõsaral jäi maahha jo sada jallõ raha.
Egä sinno suigtada-i' hõpõ jallõ hõlma,
kuningaski kooldõh jo kulda jallõ panda-i'.
Selle tii-i' tüllü ma tüh'ä jallõ peräst,
selle olõ-i' kurbust mul kulla jallõ peräst.

Mul pole mingit isu rikkaks saada. Miks? Mu isa, ema, õde ja vend olid kõik väga jõukad, kuid pärast surma polnud neil rikkusest mingit kasu. Mitte kedagi, isegi mitte kuningaid, ei maeta kulda või hõbedasse.

I have no desire to be rich, to have lots of gold. Why? Because my father and mother, my sister and brother were all very wealthy, but in the end, when they died, they had no use of their riches. Everybody, even the kings are buried in earth, not gold or silver.